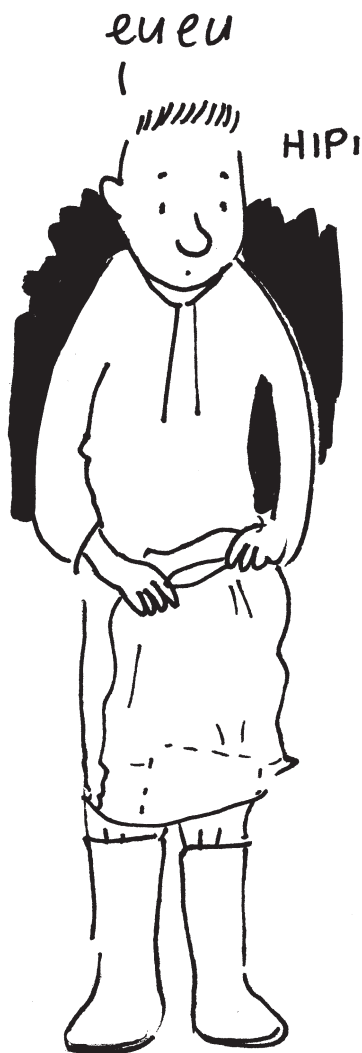
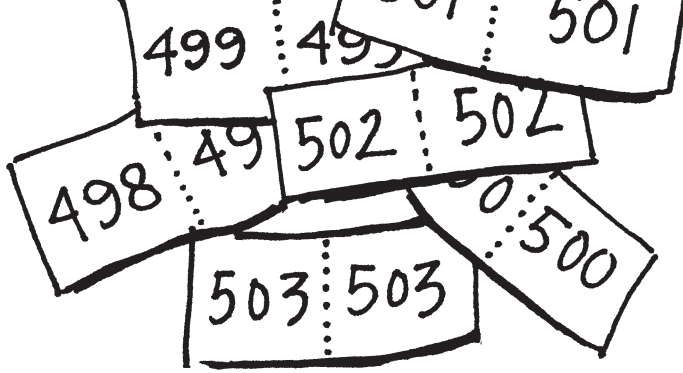

wij
winnen
NOOIT
wat

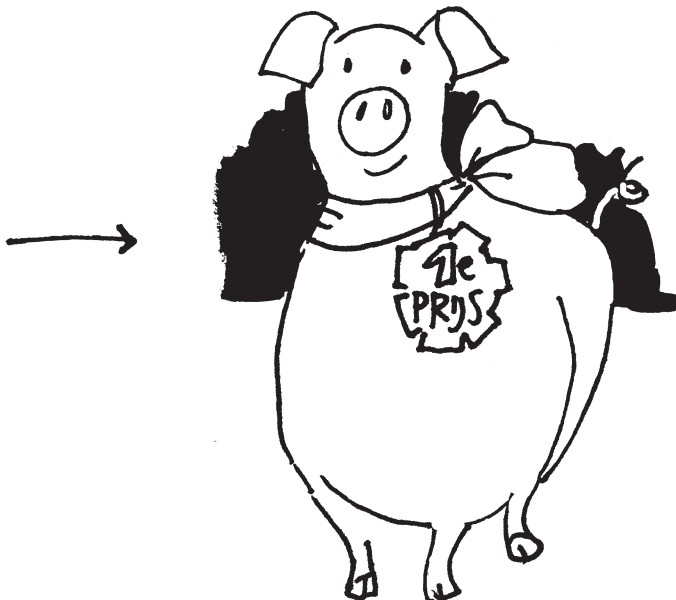

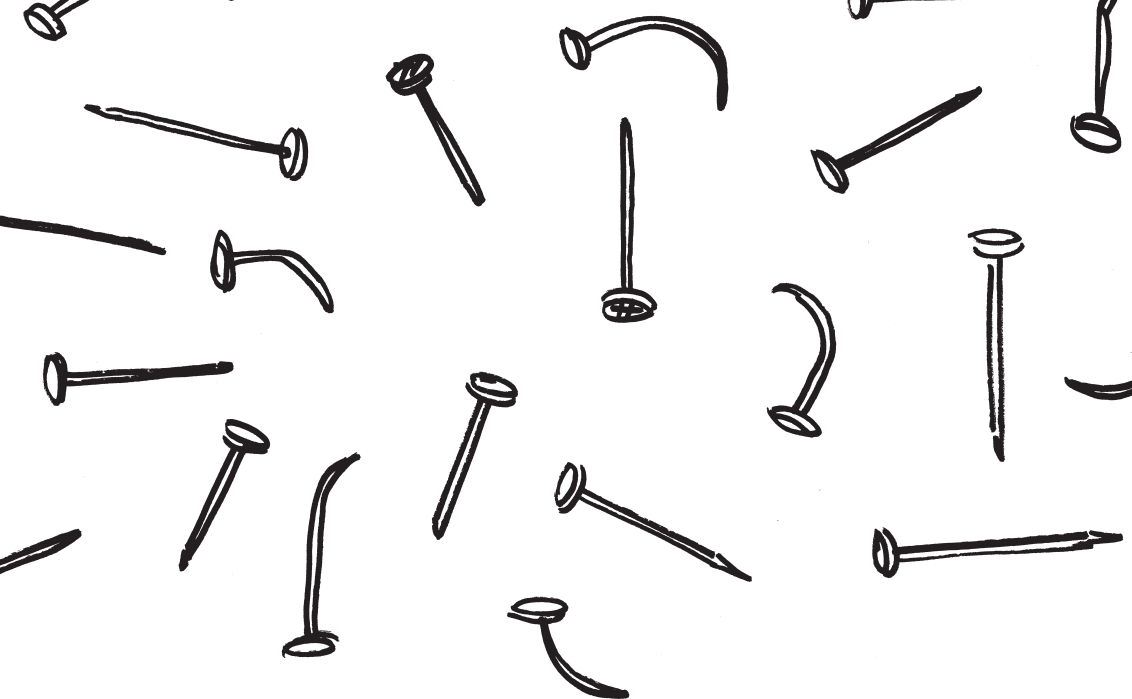
‘Je kunt een heel varken winnen’, zegt de jongen met lootjes, terwijl hij naar de grond kijkt. ‘Voor Ons Honk. De kleedkamers mutt’n op’eknapt. Een lootje kost een euro.’

Mijn moeder en ik staan in de deuropening. Het lijkt haar geweldig om een varken te winnen. 'Wat origineel!' zegt ze. 'Doe mij maar vijf loten.' Ik vind het maar een rare prijs, een varken winnen. Waar moet dat varken dan heen?

Als mijn vader 's avonds thuiskomt, is hij heel enthousiast. 'Wat cool, Willem! Als we winnen, ga ik een hok timmeren.'

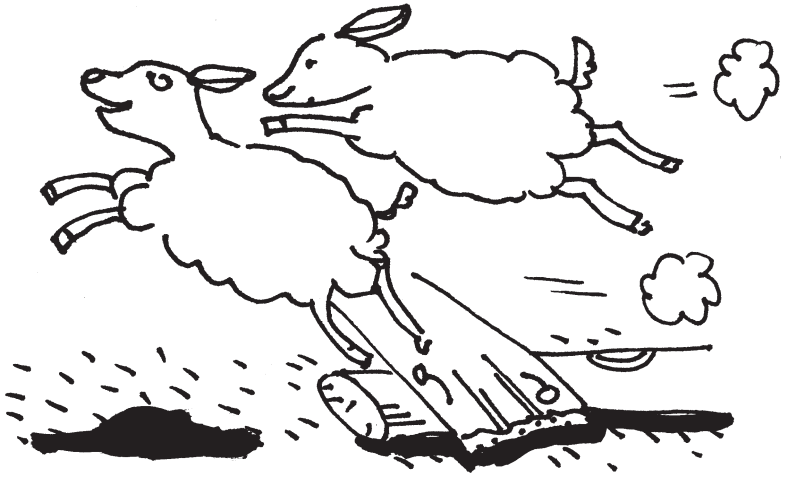

Mijn vader en hokken timmeren, wat zal ik daarover zeggen.

De vorige keer dat hij iets timmerde, was het een hek voor schapen die in onze tuin liepen. Maar die schapen waren in no time aan het grazen in de siertuin van de overbuurvrouw. Man, wat was die boos.

‘Vraag je dan wel advies aan buurman Steef?’ zegt mijn moeder. ‘Dat lijkt me wel verstandig.’

‘Natuurlijk schat. Als we winnen.’

Ik zit niet op een varken te wachten. Het lijkt me maar een vies beest. Het is al erg genoeg dat ik in een dorp met boerderijen woon. Ik win liever een spelcomputer. Of een nieuwe telefoon. Maar in een dorp als IJsselbroek kun je alles verwachten. Dat kan ik je verzekeren. In Burgerdam, waar ik vandaan kom, was alles normaal. Daar had je bussen en trams en tv zonder storing. Hier, in dit boerendorp niet. We hebben koeien en varkens en langzaam internet. Oké, het is hier soms ook wel een beetje leuk. Maar ik mis Burgerdam wel.

Gelukkig heb ik Mick en Elvis. Daar kan ik altijd logeren. Wij zijn vrienden voor altijd.

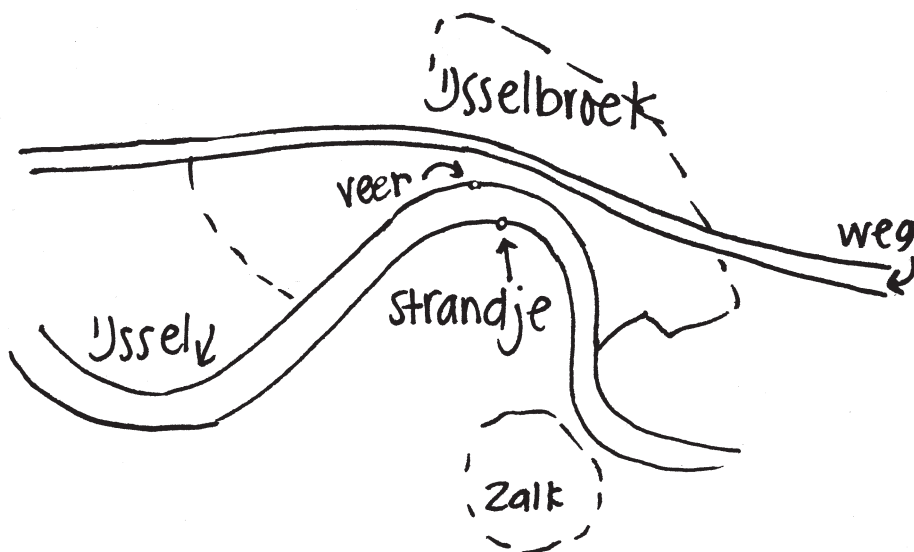
de
Yssel

Het dorp waar ik nu woon heet IJsselbroek. Er wonen geloof ik ongeveer 800 mensen. Meer niet. En iets meer koeien. En kippen zijn er nog veel meer:

Het heet IJsselbroek, omdat het dorp langs de IJssel ligt. Dat is een grote rivier. Over die rivier gaat het vandaag op school. Juf Greetje is nogal enthousiast over die rivier. Ze heeft zelfs een stichting uitgenodigd om er wat over te komen vertellen: de stichting IJsseldelta.

Ik vind dat een beetje overdreven. Maar ja, je schijnt op school leerzame dingen te moeten doen. Dus ergens snap ik juf Greetje ook wel weer. Die moet steeds weer iets nieuws verzinnen.

En dan heb je ook nog een klas met Hans erin. Hans wil altijd leuk zijn. Ik vind hem vet grappig, maar daar denkt juf Greetje anders over: Die wordt echt heel vaak boos op hem. Juffen willen dat je luistert, maar daar is Hans niet zo goed in.

De mevrouw van de IJsseldelta komt de klas binnen. 'Hallo allemaal!' zegt ze.

We zitten er helemaal klaar voor, die IJssel en zo. Maar er is iets met Eva. Die zit te wiebelen op haar stoel. En juf Greetje moppert. 'We hebben vandaag een gast, Eva! Kun je nu even opletten?' 'Ja!' zegt Eva. 'Tuurlijk! Maar eh... nou ja, eh...'

'Ze is gister in de bramen gevallen juf!' zegt Bente. 'Er staken allemaal stekels in haar...'

'Dat hoeven ze allemaal niet te weten!'
zegt Eva boos. 'Toe maar hoor
mevrouw!'

Ondanks de bramen wordt het best een leuke les.
De mevrouw vertelt over de IJssel, en over de
geschiedenis van de IJssel. Over de vogels die langs
de IJssel leven, en waarom die bijzonder zijn.
Over de planten die hier groeien.

LEERZAAM!!

kleine pimpernel
of BLOEDkruuid

Hans onderbreekt
haar maar drie
keer om haar te
verbeteren.

'Dat was een leuke
les, hè jongens!'

zegt juf Greetje als
de IJsseldeltamevrouw
klaar is. Volgende week
gaan we een vogelkijkhut
bezoeken aan de IJssel.
En we gaan deze week
allemaal een gedicht
maken over de IJssel! Is
dat leuk of niet?'

Ik vind het wel meevallen.

hier dronken soldaten
in de Middeleeuwen
thee van. Dat hielp tegen
het bloeden als ze
gingen vechten

kan iemand
even een
potje
bloedkruidthe
zetten?

